

Uvodna riječ

*Štovani vjeroučitelji,
cijenjene vjeroučiteljice!*

Dvije su bitne sastojnice koje određuju djelovanje svakog čovjeka: morati i htjeti. Djelujemo dakle jer neke stvari u svom životu moramo činiti, dok druge činimo iz čistog zadovoljstva.

Ima ljudi koji, ili zbog svoje nesnalažljivosti, ili zbog teških životnih problema, ili zbog nekog drugog razloga, uglavnom čine samo ono što moraju. Takvi su ljudi najčešće puni nezadovoljstva i gorčine. Posao koji rade postaje im dosadan, težak i oduran. Najradije bi sve ostavili no zbog konkretnih okolnosti, a još više zbog subjektivnih slabosti, oni "moraju" nastaviti upravo tim putem. I ne samo da su teški sebi nego otežavaju život i drugima oko sebe.

Ima pak i takvih među nama koji bi radili samo ono što se njima sviđa, samo ono što oni žele, samo kad i gdje oni hoće, samo s ljudima koji njima odgovaraju. Uistinu bi bilo lijepo moći tako organizirati vlastiti život i rad. No malo, odveć malo ljudi može ga upravo tako organizirati. Pa i kad to mogu, najčešće se događa da su ti pojedinci zajednici prilično nekorisni, ako ne i na teret, jer ne vode računa o stvarnim potrebama drugih, nego o osobnom zadovoljstvu. U konačnici, mogu li oni uistinu biti zadovoljni?

Nerazumno je očekivati da se u potpunosti podudaraju potrebe zajednice u kojoj živimo, bila ona obiteljska, redovnička, župska, radna, društvena ili bilo koja druga, s vlastitim nam sklonostima. Stoga, želimo li organizirati vlastiti život i vlastito djelovanje, ponajprije sebi na zadovoljavajući i prihvatljiv način, a zatim i na zadovoljstvo i radost onih s kojima dijelimo darovani nam prostor i vrijeme, ostaje nam tražiti sklad između našega morati i htjeti, između naših ograničenja i vlastitih nam sklonosti.

Započeli smo novu školsku godinu. Vjerujem da vas vaš posao raduje i da ste ga izabrali zato što ga volite, kao što sam siguran da će biti i nekih "težih" trenutaka s kojima ćete se morati susresti i ove godine. Neko jutro čuh na radiju zanimljiv i vjerujem koristan prilog. Posebno me se dojmio njegov zaključak u kojem, odgovarajući na pitanje što nam je činiti želimo li biti uspješni, bi rečeno: Što obično svaki dan moraš učiniti? Evo ti recept: "Uzmi jednu veliku porciju dobrote i dodaj normalnu šaku strpljenja - strpljenja sa samim sobom i s drugima. Ne

zaboravi mrvicu humora za probavu neuspjeha. Umiješaj mjericu radosti u poslu, sve prelij smiješkom i svaki dan ćeš imati 'sunce'". Prilozi koje objavljujemo imaju samo jednu svrhu: pomoći vam da u vašem radu tog "sunca" bude što više i da ono po svom intenzitetu bude što jače.

Među priložima se svakako ističe anketa što ju je dr. M. Pranjić proveo uz pomoć Ministarstva kulture i prosvjete Republike Hrvatske. Njegova je glavna preokupacija ozbiljnije i sustavnije proučavanje sastojnica srednjoškolskog vjeronauka u sklopu hrvatskog odgojnog sustava. Rezultati te ankete vrlo su korisni za svakoga tko se ozbiljno bavi srednjoškolskim vjeronaukom, pa je uredništvo smatralo potrebnim objaviti je u cijelosti već u ovom broju, na početku nove školske godine.

Vjerojatno ste primijetili da je na mjestu Interviewa tekst ponešto drukčiji negoli u prijašnjim brojevima. Naime, u lipnju je u Hrvatskoj boravio vrhovni poglavar Salezijanske družbe don E. Vigano. Za vrijeme tog posjeta susreo se u prostorijama Katehetskog salezijanskog centra s profesorima pedagogima Zagrebačkog sveučilišta. Riječi koje im je uputio, kao i odgovore na njihova pitanja objavljujemo na mjestu interviewa. Uostalom i bio je to svojevrsni interview koji su profesori pedagozi obavili s njim za sve nas.

Još je jedan važan događaj koji s radošću spominjemo. Nakon uporna i strpljiva rada autora i ekipe suradnika objavljen je udžbenik za treće godišće srednjoškolskog vjeronauka. Udžbenik "Na izvorima", uostalom kao i dva prethodna (Jeka duše i Zov slobode), ima samo jedan cilj: jednostavnim govorom predočiti mladima bogatstvo što ga u sebi nose ljudsko iskustvo i ljudsko znanje osvijetljeno Božjom riječju, kako bi Duh Gospodnji, koji je nenadmašiv u svojoj dovitljivosti, iznašao načina da u njima zažubori božanski život te se pretvori u neiscrpnu rijeku radosti koju će živjeti u sebi i zračiti oko sebe. Vama će, štovani vjeroučitelji, koji niste drugo doli suradnici Duha na istom zadatku, nesumljivo biti veoma koristan.

Želimo vam uspješnu novu školsku godinu!

Uredništvo